Autor Guste Santini
Četvrtak, 10 Veljača 2005 19:26

donosi nam Jutarnji list od 10. veljače 2005. godine na naslovnoj strani.

Nakon što nije «pronađen» novi misnistar zdravstva koji bi trebao zamjeniti bolesnog Andriju Hebranga, dolazi nam nova zbilja koja ruši bajku: stanje u vojsci je alarmantno. Zdravstvo je na rubu izdisaja, sada vidimo da stanje ni u vosjci nije bolje. Za razliku od stanja u zdravstvu stanje u vojsci je prikazano bez uljepšavanja i bez «dlake na jeziku».

Čitaoci ovih stranica znaju da se već više godina zalažem za ukinuće vojske kao takve. Uvijek sma tvrdio – i danas tvrdim – da je najbolje obrambeno oružje visoki standard i zadovoljni građani. Ništa to ne može supristuirati.

Dani koji su pred nama neće biti bolji pa, prema tome, ovo stanje u vojsci, zdravstvu, itd..., nije prolazno već početak «otkrivanja» svih ostalih nedaća koje imamo a o kojima javnost nije primjereno obavještena. Možda ministar Rončević ostane na dužnosti ministra jer nije nevjerojatno da bi se mogla ponoviti priča ministra Hebranga. Mini star znači mala zvjezda, izgleda da je u Hrvatskoj to postalo nebitno.

Da li dramatiziran. Za neupućene uvijek sam bio pesimista i katasrofičar. Za dobro obaviještene uvijek sam bio optimista. Ono što se na ovim stranicama nalazi su anticipirana upozorenja što se događa i što bi se moglo dogoditi ako nastavimo «plesti kotac ko i otac».

Zašto je to važno?

U nekoliko sam svojih radova pokazao kako je hrvatska država ovisna o uvozu roba i, prema tome, deficit robne razmjene s inozemstvom odnosno fiksni tečaj kune su uporišne točke, da ne kažem: egzistencijalno pitanje.

Potrošni porezni sustav kakav je danas u Hrvatskoj značajne porezne prihode ostvaruje zahvaljujući deficitu robne razmjene putem PDV-a odnosno trošarina. E sad, ni ti dodatni prihodi, kao što vidimo na primjeru stanja u zdravstvu i vojsci, nisu dostatni da bi se pokrila rashodna strana proračuna. MMF nam je «sugerirao» da se u narednom razdoblju zadužujemo u zemlji a ne u inozemstvu što znači da ćemo morati smanjiti deficit robne razmjene, a ovo će, naravno, smanjiti porezne prihode i stvari će se dodatno zakomplicirati.

Ostaje da se upitamo: do kada ćemo biti robovi ove i ovakve ekonomske politike?